

mohlo by býti jen stranou naříkáno v řádném postupu instančním. Vždyť právě jen k tomu cíli, aby byly odstraněny věcné chyby (nesprávný výklad a nesprávné použití zákona), dáno stranám právo v pořadí instancí se odvolati a domáhati se přezkoumání rozhodnutí nižších stolic stolicí vyšší.

Zákon č. 329/1921 Sb. výslovně v § 7, odst. 5 stanoví, že z rozhodnutí bezprostředního úřadu dohlédacího, kterým podle odst. 4 tohoto § rozpočet obecní byl z úřední moci sestaven, může se ob. zast. s účinkem odkládacím odvolati k vyššímu dohlédacímu úřadu.

Mohlo a mělo tedy ob. zast., mělo-li za to, že rozhodnutí osk je v rozporu s ustanovením § 7, odst. 3 cit. zák., podati v č a s odvolání. Podalo-li je opožděně, odmítl žal. úřad právem jeho věcné vyřízení. —

Č. 3998.

Pensijní pojištění: Pouhé opisování a rozmnožování písemností v kanceláři průmyslového závodu ani vypisování určitých číslic ze mzdových knížek není prací kupeckou.

(Nález ze dne 8. října 1924 č. 17.177).

Věc: Firma I. S. v Č. a Markéta H. v P. (adv. Dr. Viktor Vlaschik z Prahy) proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: — — —

Nař. rozhodnutím ze 14. července 1923 prohlásilo min. soc. péče pořadem instancí Markétu H. za povinnou pojištěním pensijním, a to z těchto důvodů:

»Podle výsledku konaného šetření jest Markéta H. převážně zaměstnána vypisováním ze mzdových knih na mzdové lístky; toto vypisování nelze označiti za pouhé opisování, totiž za vyhotovení písemností podle úplně stejné předlohy, nýbrž nutno je pokládati za pomocnou kontorní práci, zakládající ve smyslu § 1, odst. 2 lit. b) zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. pojistnou povinnost pensijní«.

O stížnosti uvážil nss toto: — —

Žal. úřad tím, že v nař. rozhodnutí konstatoval, že Markéta H. obstarává vypisování ze mzdových knih, a to nikoliv ve formě pouhého opisování, totiž vyhotovování písemností podle úplně stejné předlohy, vyznačil zřetelně charakteristickou známku, jež podle jeho názoru odlišuje činnost Markéty H. od prací, jež pojistnou povinnost nezakládají. Dal tím jasně na jevo svůj náhled, že povahu kontorní práce, zakládající pojistnou povinnost po rozumu § 1, odst. 2 lit. b) zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. spatřuje právě v tom, že Markéta H. neopisuje t. j. nevyhotovuje písemnosti podle úplně stejné předlohy, nýbrž určité data ze mzdových knih vypisuje.

Ve věci samé skutková podstata, na níž je založeno nař. rozhodnutí, je nesporná, zejména, že jde o činnost v kanceláři a že H. ze mzdových knížek určité položky vypisovala na sáčky určené pro rozdí-

lení peněz. Ve směru právním založil však žal. úřad své rozhodnutí na shora vytčeném názoru, že prosté opisování a rozmnožování písemností není prací kupeckou ve smyslu zák. o obchodních pomocnících a nezákládá tudíž pojistnou povinnost pensijní, že však jest již prací kupeckou vypisování určitých číslic ze mzdových knížek proto, že výsledek této činnosti není pouhým opisem použitého vzoru, nýbrž objevuje se v jiné formě nežli tento vzor.

Nss nemohl tento názor sdíleti. Neboť vytčený moment sám o sobě, že zaměstnanec nezhotovuje pouhou kopii, nemůže ještě podle názoru soudu odůvodnití úsudek, že nejde o práci podřízenou, nýbrž o práci kupeckou.

V daném případě nevyžaduje práce konaná Markétou H. žádné zvláštní kvalifikace a není k ní zapotřebí zvláštních znalostí a výcviku, charakterisujících službu kupeckou, nýbrž pouhé pozornosti. Úsudek žal. úřadu, že jde tu o práci kupeckou, jest nesprávný a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti jako nezákonné.

č. 3999.

Bratrské pokladny: * § 16 vl. nař. z 18. května 1920 č. 357 Sb. (o kompetenci k stvrzování vykonatelnosti výměrů Ústř. zaopatř. fondu bratr. pokladen) jest v rozporu s předpisem § 11, odst. 3 zák. z 29. října 1919 č. 608 Sb.

(Nález ze dne 8. října 1924 č. 17.195.)

V ě c: Ústřední zaopatřovací fond bratrských pokladen v Brně proti ministerstvu veřejných prací o splatnost příspěvků.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Předloživ výkazy nedopracovaných příspěvků, žádal Ústřední zaopatřovací fond bratrských pokladen v Brně ve smyslu § 16 nař. z 18. května 1920 č. 357 Sb. u báňského hejtmantství v Brně za stvrzení vykonatelnosti těchto výkazů, v nichž byl uveden jako den splatnosti pro příspěvkové období od 1. ledna do 30. května 1922 — 29. leden 1922 a pro období od 1. července do 31. prosince 1922 — 29. červenec 1922. Báňské hejtmantství v Brně vyzvalo na to výměrem z 29. října 1922 pokud se týče výměrem z 29. října 1922 Ústřední zaopatřovací fond, aby výkazy opravil vzhledem k ustanovení § 11 cit. nař. ve znění vl. nař. č. 9/22, že příspěvky jsou splatny během čtyř týdnů po uplynutí kalendářního pololetí.

Nař. rozhodnutí byla odvolání stěžujícího si fondu zamítnuta.

O stížnosti uvážil nss toto: —

Jak Ústřední zaopatřovací fond bratrských pokladen v Brně, tak i báňské hejtmantství vycházely z předpokladu, že báňské hejtmantství k vyřízení těchto žádostí jest příslušným. Obě strany měly pro tento náhled předpis § 16 nař. ze dne 18. května 1920 č. 357 Sb., jenž stanoví, že vykonatelnost výměrů Ústředního zaopatřovacího fondu stvrzuje báňské hejtmantství.